

RELACJA Z REKOLEKCYJ WAKACYJNYCH

Alleluja!

Już od wielu lat Ruch Światło-Życie organizuje wakacyjne rekolekcje oazowe dla wszystkich osób niezależnie od wieku, które chcą bliżej poznać Boga i odkrywać jego Miłość, by później realizować ją w życiu codziennym. Również Ruch Światło-Życie naszej archidiecezji ponownie podjął misję nadaną przez Kościół, prowadząc 26 turnusów w 13 ośrodkach. Jako animator krzyżowy Ruchu, mogłem po raz pierwszy służyć na Oazie Nowej Drogi I* (przewidzianej dla tych, którzy ukończyli szkołę podstawową), która miała miejsce w naszym domu rekolekcyjnym w Rzepedzi. Dyrektorem tej placówki jest ks. Janusz Łuc - jeden z naszych byłych wikariuszy. Za prowadzenie tej oazy odpowiedzialni byli ks. Ireneusz Drewniak oraz neoprezbiter ks. Piotr Leja.

Tematyka rekolekcji, które przeżywałem razem z uczestnikami, koncentrowała się wokół "Ja" - czyli mojej osobistej relacji z Panem Bogiem. Nie mogła nam pozostać również obca tematyka roku pracy Oazy Żywego Kościoła 2015, skupiająca się wokół Ducha Świętego.

Rekolekcje oazowe, choć pozornie takie same, przyniosły nie tylko nowe znajomości, ale pokazały nam nowe piękno Stwórcy, pozwoliły pochylić się w ciszy i skupieniu (często na łonie pięknej, bieszczadzkiej natury) nad Słowem Bożym w Namioocie Spotkania oraz udowodniły, że Pan Bóg nie może być nudny!

W czasie piętnastodniowych rekolekcji obowiązywał nas Plan Dnia, według którego przeżywaliśmy poszczególne punkty rekolekcji. Wyjątkiem były dni, w których dzięki pięknej pogodzie mogliśmy wyjść nieco dalej - czy to na pobliskie góry, czy nie tak odległą zaporę na Solinie, czy też na dzień wspólnoty w trzynastym dniu w Przemyślu, który to dzień przeżywają wszystkie oazy wspólnie, w jednym miejscu, przy jednym Stole Eucharystyczny, przy wspólnych rozmowach oraz posiłku. Plan Dnia (punkty proponuje sam nasz założyciel, Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki) porządkuje nam cały dzień. Każdy dzień w oparciu o Słowo Życia zgłębia inną tajemnicę Różańca

Świętego (5 dni tajemnice radosne, kolejne 5 bolesne i ostatnie 5 chwalebne), a także przybliży sylwetkę wybranego świętego - patrona dnia. Pomimo wakacji nie jest nam obce wstawanie o 7.00 rano - dzień jest wtedy nie tylko długi, ale i dobrze wykorzystany! Wyprawa Otwartych Oczu pomaga nam odkryć piękno Stwórcy poprzez piękno stworzenia. Spotkania w grupach są wyteżonym czasem pracy w małej grupie (najmniejszej komórce oazy - w niej pracujemy, przydzieleni jesteśmy w pokojach, wypełniamy nasze dyżury), kiedy to podejmujemy otwartą rozmowę i refleksję nad tym, co Pan Bóg owego dnia nam przekazuje. Nieodłączną częścią naszego dnia jest centrum - Liturgia Eucharystyczna oraz modlitwy poranne i wieczorne. Posiłki zawsze smaczne i pod dostatkiem dostarczają nam sił fizycznych, do gry w piłkę (a to na naszej oazie był niemalże nieodłączny punkt programu - gdy ks. Ireneusz mobilizował jakże pełnych sił i wigoru młodych chłopaków na boisko). Bez dobrego jedzenia również nasz Pogodny Wieczór nie mógłby dobrze zabrzmieć. Zawsze był pełen zabaw, radości i... potu :)

Oaza to czas, aby prawdziwie doświadczyć Boga we wspólnocie. Z ludźmi, którzy borykają się z podobnymi problemami i trudnościami, łatwiej otworzyć się na relację z Bogiem, bo nawet nieświadomie każdy każdego ubogaca swoim świadectwem wiary.

Często pokutuje wyobrażenie Kościoła, który jest zafowany i wyobcowany, w którym pewnie sam nie potrafiłbym znaleźć żywego Jezusa, jednakże warto uświadomić sobie, że Kościół to właśnie MY, że Kościół to JA i ode mnie też zależy jak on będzie wyglądał, bowiem każdy z nas jest powołany do świętości, do tego by być świadkiem Chrystusa, by głosić Jego naukę. Zatem zechciejmy ten nowy rok duszpasterski rozpocząć modlitwą i słowami: *Gotowe jest serce moje Boże, Tobie zaśpiewam i Tobie zagram, zbudź się duszo moja, Pana uwielbiaj, On dziś miłuje Cię...*

Jakub Szal

SPOTKANIA FORMACYJNE

MNINISTRANCI - każdy wtorek po Mszy św.
OAZA - każdy piątek po Mszy św.
KOŁO MISYJNE - piątek po Mszy św. (co dwa tygodnie)
AKCJA KATOLICKA - pierwszy piątek po Mszy św.

Przed I Komunią	pierwszy poniedziałek miesiąca
Przed Bierzmowaniem	
Kl. I gimnazjum	druga środa miesiąca
Kl. II gimnazjum	drugi czwartek miesiąca
Kl. III gimnazjum i starsi	pierwszy czwartek miesiąca

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Jana Apostoła, ul. Przejazdowa 11, 37-700 Przemyśl
Kontakt: tel. 16 676 70 50; przekopana.przemyska.pl; e-mail: przekopana@przemyska.pl
Konto bankowe: 11 8642 1155 2015 1509 7813 0001

R. XI nr 44 Pismo Parafii pw. św. Jana Apostoła w Przemyślu

11 PAŹDZIERNIKA 2015

OBRAZ I NOWENNA KU CZCI MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

Drodzy Parafianie,

Rozpoczął się już październik. W naszej polskiej tradycji religijnej miesiąc ten naznaczony jest kultem Matki Bożej. W codziennej modlitwie różańcowej polecamy sprawy świata, Kościoła i nasze osobiste. Ten piękny zwyczaj wspólnej modlitwy przez wstawiennictwo Matki Najświętszej prowadzi nas Polaków do podejmowania różnych form nabożnych. Wśród nich można wymienić pielgrzymki, pieśni, litanie oraz nowenny. Jedną z najbardziej znanych jest Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy odprawiana w środy.

Z pewnością, wielu z Was zauważyło już ikonę Matki Bożej Nieustającej Pomocy, która została uroczystie poświęcona i umieszczona w naszej świątyni 16 września 2015 r., podczas śródowej Nowenny. Powyższa ikona jest darem rodziców i młodzieży bierzmowanej w 2014 roku.

Wizerunek Matki Bożej Nieustającej Pomocy został wykonany przez p. Ewę Sączawę z Muniny na płycie MDF-u w technice tempery jajecznej lub tłustej. Została do tego wykorzystana tempera w proszku spojona żółtkiem i białym winem. Płyta została zagruntowana klejem kostnym „perelką” połączonym z kredą, położonym w piętnastu warstwach. Następnie zagruntowana płyta poddana była szlifowaniu i nałożeniu poszczególnych płaszczyzn kolorystycznych, tj. czerwonej glinki oraz złoceniu 23-karatowym złotem w technice poler i mat. Całość została zawerniksowana dla zabezpieczenia ikony. Ta piękna ikona wpisuje się w pełnię modlitwy nowennowej, która została zapoczątkowana w naszej parafii przez ks. Jacka Żygałę, ówczesnego proboszcza. Od 19 czerwca 2013 roku parafianie, wzywając orędownictwa Maryi w tytule Nieustającej Pomocy, zanoszą modlitwy przed tron Boży. Trwające od dwóch lat nabożeństwo w Parafii pw. św. Jana Apostoła w Przemyślu włączone jest w nurt pobożności Maryjnej sięgającej XV wieku.

Legenda, a raczej tradycja głosi, że podczas transportu obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy z Krety do Rzymu rozpułała się burza morska. Sztorm zagrażał okręto-

wi i załodze. Po wyczerpaniu wszelkich możliwych sposobów ratunku załoga wraz z pasażerami umieściła obraz Matki Bożej na maszcie statku i zaczęła gorącą modlitwę. Żarliwa prośba zanoszona przez ręce Maryi została wysłuchana, a morze niespodziewanie się uspokoiło – cudowne ocalenie przyszło ze strony nieba. Wiadomość o skuteczności modlitwy przed tym świętym wizerunkiem powędrowała do Rzymu, do kościoła ojców augustianów, gdzie obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy został umieszczony. Miało to miejsce w latach między 1480 a 1499.

Od momentu umieszczenia obrazu w Kościele pw. św. Mateusza w Rzymie rozpoczęły się modlitwy do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. W krótkim czasie obraz zasłynął cudami i nadzwyczajnymi łaskami. Pielgrzymi z okolic Rzymu oraz wierni Wiecznego Miasta przychodzili do Maryi, niosąc swoje kłopoty i trudne sprawy, które z ufnością Jej przedstawiali.

Zgodnie z podaniem historycznym obraz w rzymskim kościele ojców augustianów był do 1798 roku, a więc do czasu zajęcia Rzymu przez wojska napoleońskie. Władze francuskie, budując nowe fortyfikacje wojskowe Rzymu, rozebrały kościół św. Mateusza, zaś zakonnicy, zmuszeni do opuszczenia kościoła, zabrali obraz i umieścili go w kaplicy klasztornej przy kościele Matki Bożej in Posturela. Wojna i chaos, jaki z nią się wiązał oraz destrukcyjne działania władz doprowadziły do zaniku nabożeństwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Odrodzenie kultu i nabożeństwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy zawdzięcza się ojcom redemptorystom, którzy założyli swój nowy klasztor w Rzymie w 1855 roku, nieopodal miejsca, gdzie kiedyś był usytuowany kościół augustianów. Jeden z braci zakonnych, który jako dziecko uczęszczał na nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, opowiadał współbraciom o tym szczególnym obrazie, a następnie wziął udział w jego poszukiwaniu. Po skutecznych zabiegach obraz odnalazł się, a na prośbę generała zakonu redemptorystów Papież Pius IX przekazał go pod opiekę tego zgromadzenia w styczniu 1866 roku. Nieco ponad rok później odbyła się uroczysta koronacja obrazu, co świadczy o licznych łaskach i cudach wyprasanych u Matki Bożej.

Od XVII wieku do dzisiaj obraz znajduje się w kościele pw. św. Alfonsa Liguoriego (założyciela zgromadzenia redemptorystów), a liczne rzesze pielgrzymów na przestrzeni stuleci trwają na modlitwie do swojej Matki, wzywając Ją nieustannie. Utarło się nawet powiedzenie, że zarówno prośby jak i dziękczynienia nabierają w tej modlitwie przymiotu „nieustanności”, bo zawsze ktoś potrzebuje pomocy, prosi o nią. A Maryja zawsze wspiera, tak, że wielu chce dziękować za to, co otrzymali od swej Matki.

Do Polski pierwsza kopia obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy dotarła w 1869 roku dzięki ojcu Bernardowi Łubieńskiemu, który umieścił ją w kościele przyklasztornym w Mościskach (obecnie ten obraz znajduje się w kaplicy Seminarium Duchownego Ojców Redemptorystów w Tuchowie).

Od samego początku było i jest wiele form modlitw przed Ikoną Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Pobożność, która formuje się inaczej w różnych regionach świata i kraju, pozwala wiernym na własny sposób zanosić prośby i podziękowania do Matki Najświętszej. Najpopularniejszą jednak formą modlitwy do Matki Bożej Nieustającej Pomocy jest tzw. Nieustanna Nowenna, odprawiana w kaplicach czy kościołach we środy każdego tygodnia. Powstała ona w St. Louis (Stany Zjednoczone) w 1922 roku i szybko stała się bardzo popularna. W Polsce jej rozwój nastąpił po II wojnie światowej.

Nieustanna Nowenna jest odprawiana przed kopią obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Składa się z modlitw, pieśni do Matki Bożej, krótkiego wprowadzenia przez celebransę oraz czytania podziękowań i próśb, które wierni w ciągu tygodnia przynoszą do kościoła.

W naszej parafii, jak zostało to zaznaczone na wstępie, nabożeństwo odbywa się w tej popularnej formie. Modlitwa ma miejsce w każdą środę bezpośrednio po zakończeniu Mszy św. Wierni mogą składać ofiary, prośby i podziękowania za przyczyną Matki Bożej Nieustającej Pomocy do skrzynki, która umieszczona jest obok obrazu.

Po błogosławieństwie mszalnym, kapłan wraz z ministrantami udaje się na stopień przed obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy i najczęściej przy śpiewie pieśni *Gdy nas ogarnie trwoga* rozpoczyna Nowennę. Po krótkim wprowadzeniu jest chwila ciszy na przedstawienie osobistych intencji, a następnie cała wspólnota modli się w intencjach przyniesionych i złożonych na kartkach. Te sprawy przedstawione Bogu za pośrednictwem „Nieustającej Pomocy”, podsumowywane są podziękowaniami i prośbami w formie krótkiej litanii.

Przyjdźcie do mnie
wszyscy chorzy,
a ja was ulecę;
smutni i stroskani,
a ja was pocieszę,
bom Matka wasza

Pełne ufności wołanie o pomoc za przyczyną Najświętszej Maryi Panny staje się dla wszystkich wiernych z naszej parafii wielką szansą i okazją do rozbudzenia wiary, a jednocześnie doświadczenia przemożnego wstawnictwa u Boga. Nie żałujmy zatem czasu i sił, aby w środy przybywać na „nasze” nabożeństwo. Matka Boża czeka, abyśmy przedstawiali Jej swoje zmartwienia i problemy, których życie nam nie szczędzi, a ludzie nie są w stanie im zaradzić. Warto zauważyć, iż ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy należy do grupy ikon pasyjnych, które wyrażają boleść Matki Bożej nad przyszłym losem Syna. A ileż boleści i trudnych spraw nosimy w swoich sercach? Iluż rodziców boleje nad losem swoich dzieci...? Zechcemy zatem dzielić te doświadczenia osobiste z naszą najukochańszą Matką i Królową. W duchu pieśni „Maryjo ja Twe dziecię, o podaj mi swą dłoń...” w środy stawiamy się przed Bożą Rodzicielką, by doświadczać Jej Nieustającej Pomocy. Bądźmy pewni, że „Matka, która wszystko rozumie, sercem ogarnia każdego z nas” i wysłuchuje modlitw swoich dzieci.

Ks. Proboszcz

Symbolika Ikony Matki Bożej Nieustającej Pomocy...

W tym miejscu warto przytoczyć symbolikę Ikony Matki Bożej Nieustającej Pomocy, podaną przez ks. Andrzeja Zwolińskiego:

Maryja w wizerunku Nieustającej Pomocy jest odziana w tunikę czerwonego koloru, który symbolizuje miłość do Boga. Jej ramiona i głowę okrywa welon koloru ultramaryny (ciemnoniebieski), który symbolizuje wiarę. Gwiazda-krzyż umieszczona na głowie oznacza uczestnictwo Maryi w dziele odkupienia. Aureola wokół głowy, tworząca geometryczne figury i stylizowane kwiaty, wskazują na świętość Maryi. Duże oczy i podkreślone brwi dodają całej postaci wyrazu powagi i świętej wyniosłości. Po obu stronach głowy znajdują się napisy, a raczej jego skróty (w języku greckim): „Meter Theou” - „Matka Boga”. Postać Jezusa ubrana jest w tunikę koloru zielonego (symbolizuje Jego bóstwo) i brązową pelerynę (barwa ta wskazuje na Jego człowieczeństwo). Dzieciątka patrzy na Anioła ukazującego Mu krzyż grecki i cztery gwoździe. To Archanioł Gabriel, jak mówią skróty napisu: „Archeangelos Gabriel”. Po przeciwnej stronie Archanioł Michał (skrót greckiej nazwy: „Archeangelos Michael”) trzyma wazon z trzciną i gąbką - zwiastujące grozę Golgoty. Dziecko Maryi jest wyraźnie poruszone: zgięte palce chwytają palec dłoni Matki, nogi częściowo na siebie nałożone i cała postawa mówią o lęku. Kolista aureola wokół głowy Jezusa tworzy krzyż, a przy niej jest grecki skrót napisu: „Jesus Christos”.

Ważny szczegół znaczy obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy: spadający ze stopy Jezusa sandał. Jedni widzą w nim jedynie element zdobniczy. Inni upatrują wyrażenie lęku, który ogarnia Jezusa. Inni interpretują ten szczegół jako wyrażenie prawdy, że Maryja jest Tą, która jest godna rozwiązać sandał Jezusa. Nawiązują przy tym do osoby św. Jana Chrzciciela, który mówił o sobie, że nie jest godny rozwiązać sandału Jezusa.

Możliwa jest też inna interpretacja: Jezus, jak dziecko, potrzebuje nieustannie pomocy, troski Matki. To Matka dba o to, by w każdej chwili reagować na potrzeby swego Syna - w tym konkretnym momencie jest to zsuwający się ze stopy Jezusa sandał.

Spadający sandał jest wyrazem bezradności Dziecka. Przyjście Syna Bożego na ziemię wiąże się z wszelkim poddaniem się słabości dziecka człowieczego. Jak wyraził to św. Paweł: „Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjmawszy postać służi i stawszy się podobnym do ludzi” (Flp 2, 6-7). Zsuwający się ze stopy Dziecka sandał może być więc odczytywany także jako znak bezradności, która potrzebuje pomocy, nieustannej pomocy swej Matki.

PARAFIADA 2015

W dniu 21 czerwca na placu przy plebanii odbyła się „Parafiada” – zabawa dla parafian, a szczególnie dla dzieci i młodzieży. Inicjatorem uroczystości był ks. Proboszcz Tadeusz Dec, Akcja Katolicka, Rada Parafialna oraz Oaza wraz z ks. Wikariuszem Marcinem Kapłanem. Impreza odbyła się jednak dzięki dużej ofiarności sponsorów. W tym miejscu warto wymienić naszych ofiarodawców, czyli firmy: GREINPLAST, INGLOT, Caritas Archidiecezji Przemyskiej, Spółdzielnia Mieszkaniowa PLYTA, ALKOR, Biuro Turystyki ALBATROS, Piekarnia OCHENDUSZKO, Ciastkarnia KRUK, Urząd Celny, ALMAR, HYDROHURT, AUTO-MOTO-FAN, Galeria SANOWA, PUDLIK OSTROWSKI, KAZAR, Hurtownia owoców i warzyw ul. Zamoyskiego 20, EUROCASH CASH&CARRY, LEZCNICA ADA, WIDAN, obuwie LILA, obuwie KIERYK, Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Przemyślu oraz osoby indywidualne.

Program uroczystości obejmował powitanie przez ks. Proboszcza wszystkich gości ze szczególnym zwróceniem uwagi i wyczytaniem darczyńców oraz sponsorów. Swoją obecnością zaszczytili nas radni Rady Miasta p. Maciej Kamiński oraz p. Łucja Podbilska. Następnie całą zabawę poprowadził p. Rafał Maciołek, oprawę muzyczną zapewnili panowie: Piotr Szal i Marcin Maciołek. Nad całością uroczystości od strony techniczno-organizacyjnej czuwali przedstawiciele Rady Parafialnej, Akcji Katolickiej oraz młodzież oazowa.

Celem imprezy była integracja dzieci, młodzieży i całej społeczności parafialnej oraz ukazanie możliwości atrakcyjnego spędzania wolnego czasu w duchu poszanowania wartości religijnych i rodzinnych.

Inauguracyjnym punktem imprezy były różnorodne zabawy taneczne w wykonaniu dzieci wraz z rodzicami, przeplatane konkursami, np. rysunkowy, zjadanie jabłka na czas, zawody skakania w workach, wiązanie baloników itp. Atrakcją dnia, szczególnie dla najmłodszych, byli- Kubuś Puchatek, Tygrysek i Myszka Miki, bohaterowie ulubionych bajek, którzy obdarowywali wszystkich słodyczkami, balonikami oraz pozowali do pamiątkowych zdjęć. Dużym powodzeniem, nie tylko wśród młodzieży, ale przede wszystkim mężczyzn, cieszył się konkurs strzelania do tarczy. Panie Łucja Podbilska oraz Barbara Kapuścińska uatrakcyjniły imprezę, gdyż zamieniły dzieci i młodzież w postaci z bajek, malując ich twarze farbami i kredkami. Całą zabawę wzbogaciły układy taneczne w wykonaniu dorosłych parafian. Wszystkie gry, konkursy oraz zabawy taneczne zostały nagrodzone bardzo atrakcyjnymi upominkami ufundowanymi przez licznych donatorów. Oczywiście w czasie uroczystości nie zabrakło słodkiego poczęstunku - ciast, ciasteczek i innych słodkości, przygotowanych przez panie z Akcji Katolickiej, Rady Parafialnej oraz sponsorów, a gratisowo serwowane kiełbaski z grilla, pieczywo i napoje do dziś wzbudzają u niektórych smakowite wspomnienia.

Podsumowując można stwierdzić, że cel Parafiady został osiągnięty. Impreza była miejscem wzajemnego bliższego poznania się mieszkańców naszej parafii. Posileni na duchu i na ciele bawiliśmy się do późnych godzin wieczornych, a nasze spotkanie zakończyliśmy modlitwą dziękczynną i śpiewaniem pieśni maryjnych.

Dorota Bijan